

ב"ה, גליון כא סיון תשל"ט

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר עבודת הקודש חלק ב' פרק א'

כל הלומד תורה גומל חסד לקונו, דכתיב רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים, הוי אומר כשאדם לומד תורה לשמה אז אתה עוזר לי, ואני רוכב שמים ואז בגאותו שחקים

החלק השני הנקרא חלק העבודה פרקיו ט"ו:

כבר כתבתי בפתיחת ספר זה, כי העבודה צורך גבוה לא צורך הדיוט בלבד, והוכחתי כן, מרמזי הרבה מקראות ומדברי רז"ל עם שהיא קבלה ביד בעלי העבודה איש מפי איש שהדבר כן, ולזה היה כח וחיל ביד החסידים ואנשי מעשה להמשיך הרצון מהעליונים אל התחתונים בעבודתם ובמעשיהם הטובים, והוא עשיית הטוב והישר בעיני יי', כי הנה העליונים יתעוררו בהתעוררות התחתונים, ולכן החסיד העובד על הכוונה הראויה כאלו עוזר את השם המיוחד בפעולתו, וכמו שכתוב רוכב שמים בעזרך:

ואמרו במדרשו של רבי נחוניא בן הקנה בזה הלשון, ובמה מתחסד עם קונו בתלמוד תורה, שכל הלומד תורה גומל חסד לקונו, דכתיב רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים, הוי אומר כשאדם לומד תורה לשמה אז אתה עוזר לי, ואני רוכב שמים ואז בגאותו שחקים עד כאן:

הנה יתבאר מזה כי העבודה צורך גדול בה יתעוררו העליונים ויעזרו בפעולתם והוא תקון הכבוד, ואמרו בפרק רבי עקיבא היה לך לעזרני, ובשחר טוב אמרו ומציון יסעך, מלמד שהכל צריכים סיוע עד כאן. ובסיוע ועזר התחתונים, מתיחדים השני דודים ומתחברים בנשיקה, והוא ייחוד

השם הגדול, וזה טעם העבודות ולזה היה התעוררות התחתונים, ועזרם בעבודתם נכסף ונדרש מאביהם שבשמים. ואמרו במדרשו של רשב"י ע"ה (ח"ג ק"י ע"ב) בזה הלשון תא חזי בטח ביי' ועשה טוב, תנין כעובדא דלתתא יתער עובדא לעילא, והא אוקמוה, ועשיתם אותם כביכול אתון תעבדון להון, בגין דההוא אתערותא דידכון דאתון עבדין לתתא אתער לעילא, ועל דא ועשה טוב כתיב ואין טוב אלא צדיק דכתיב אמרו צדיק כי טוב כיון דאתון עבדין ודאי טוב אתער, כדין שכן ארץ ורעה אמונה וכל אחד שכון ארץ, ארץ עילאה דהא לית לך בעלמא דיכול למשרי בהדה עד דיתער האי טוב לגבה, כיון דיתער ליה כביכול הוא עביד ליה, וכדין שכון ארץ שרי בגווה אכול איבה אשתעשע בהדה, ורעה אמונה דא ארץ וכל אחד כד"א. ואמונתך בלילות ורעה אמונה הוי דבר לה לרעותך עד כאן:

הנה בארו, כי כפי המעשה למטה כן דוגמתו יעשה ויתעורר למעלה, ובמעשה הטוב יתעורר צדיק יסוד עולם הנקרא טוב, וייתחד בלויה שלו, והגורם זה במעשיו הטובים, הרי הוא כאלו עושה הדבר ההוא והייחוד ההוא למעלה, וכמו שאמר ועשה טוב שהוא תקון הכבוד, והנה זה משים שלום בפמליא של מעלה, וגם הוא יאכל בטובה, וישכון בארץ, וזה אמרו שכון ארץ סוד ארץ החיים, ויתבאר שכל עוד שלא יעשה הטוב הזה האמור כאן, והוא ייחוד צדיק בצדק, שאי איפשר לשכון בארץ ההיא, ובהתעוררו הטוב לבא לחול במקומו, מעלין עליו כאלו הוא עשאו ותקנו, ואז שכון ארץ ורעה אמונה כי ינהיג האמונה ההיא בסוד, וכל מעשהו באמונה לרצונו, כי כמו שעשה הרצון העליון למעלה במעשיו הטובים, כן יעשו רצונו, ואז ותגזר אומר ויקם לך וגו', ומבואר מזה, אמרו עוד שם בזה הלשון ועשיתם אותם מאי ועשיתם אותם אלא מאן דעביד פקודי אורייתא ואזיל באורחוי, כביכול כאלו עביד ליה לעילא, אמר קב"ה כאלו עשאני, ואוקמוה ועל דא ועשיתם אותם, ועשיתם ודאי, הואיל ומתערי עליכו לאתחברא דא בדא לאשתכחא שמא קדישא כדקא יאות, ועשיתם אותם ודאי כגוונא דא אמר רבי שמעון ויעש דוד שם וכי דוד עבד ליה אלא בגין דאזיל בארחי אורייתא ועביד פקודי אורייתא, ואנהיג מלכותא כדקא יאות, כביכול עשה שם לעילא ולא הוה מלכא בעלמא דזכה להאי כדוד, והוה קם בפלגות ליליא, וקא משבח ליה לקב"ה עד דסליק שמא קדישא בכורסיה, בשעתה דסליק נהורה ביממא כביכול הוא עבד שם ממש, כמא דאת אמר ויקוב בן האשה הישראלית את השם, ובגיני כך ויעש דוד שם ועל דא ועשיתם אותם כתיב, ואי אתון תשתדלון למעבד לון לאתקנא שמא

קדישא כדקא יאות, כל אינון ברכאן דלעילא ישתכחון גביכו בתקוניכון כדקא יאות עד כאן:

הנה בארו בתכלית הבאור כי בעשיית המצות למטה, יעשו למעלה ויעוררו דוגמתם לתקן במעשיהם הכבוד העליון ומעלין על העושה כאלו עשאו ממש, הואיל ובמעשיהם הטובים מתעוררים העליונים להתחבר ולהתיחד זה בזה, והוא אמרם הואיל ומתערי עליכו וכו', וזה הענין על זה הדרך הוא עשיית השם הנאמר בדוד, שאמר ויעש דוד שם והוא תקון הכבוד סוד השם הנכבד שהיה מתקן ומיחד בעסק התורה ובקיום מצותיה ובעבודתו שהיה עובד תמיד באין הפסק, שכל זה גורם עשיית השם ותקונו אשר זה הוא הרצון והחפץ העליון והכוונה בבריאה, והעושה כן מעורר הברכה והשפע מראש המחשבה עד סופה, וגם הוא בכלל הברכה ההיא, כי הוא הגורם בתקונו הכבוד כראוי:

ומכל זה יתבאר, כי הצדיקים בעבודתם ובמעשיהם הטובים מוסיפים כח בגבורה כי ימשיכו האור והשפע מן המקור עד בית המלכות, וכמו שאמרו רז"ל במדרש איכה בפסוק ויצא מן בת ציון כל הדרה רבי עזריה בשם רבי יהודה ב"ר סימון אמר, בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מוסיפין כח בגבורה, כמה דאת אמר באלהים נעשה חיל עד כאן. והוא מה שאנו בבאורו, כי בעשיית התורה והמצות ימשיכו האור מן העדן אל הנהר, ומן הנהר אל הגן, סוד כנסת ישראל שהיא אלהים, ונותנין בה און וחיל, ואז היא מתגברת בעזרתן של ישראל, כי היא גבורה תחתונה. ובמדרש ילמדנו אמרו בזה הלשון, וכל מאמצי כח אמר רבי יוחנן שכך היו הצדיקים מאמצי כח הגבורה, שהרי יעקב אבינו עדיין בנימן אצלו והקדים להתפלל, הוי אומר ואל שדי יתן לכם רחמים וגו' עד כאן, הנה כי הנביאים והצדיקים בעבודתם ובתפלתם מאמצים כח הגבורה סוד ה"א אחרונה, כי הם ממשיכים אליה האור והעוז מראש אמנה, ומיחדים אותה עם דודה סוד צדיקו של עולם האור המאיר עיניה, והצדיק למטה מעורר הצדיק למעלה ושניהם מתקנים ועושים הכבוד העליון, ומוסיפים ומאמצים כחו זה מלמטה וזה מלמעלה, והצדיק של מעלה מתגבר כשיש צדיקים למטה שמאמצים כחו בסוד תנו עוז לאלהים:

ובמדרשו של ר' נחוניא בן הקנה תאנא, עמוד אחד מן הארץ לרקיע וצדיק שמו, על שם הצדיקים וכשיש צדיקים בעולם מתגבר, ואם לאו מתחלש, והוא סובל כל העולם דכתיב וצדיק יסוד עולם ואם חלש לא יוכל להתקיים העולם הלכך אפילו אין בעולם כי אם צדיק אחד מעמיד העולם עד כאן:

העמוד הזה, הוא שאמרו עליו בחגיגה פרק אין דורשין רבי אלעזר בן שמוע אומר, על עמוד אחד עומדת וצדיק שמו, שנאמר וצדיק יסוד עולם והוא מן הארץ סוד ארץ החיים עד לרקיע העומד באמצע, ועליו נאמר כי כל בשמים ובארץ והוא המיחד השמים עם הארץ ומחברם להיות אחד, ונקרא צדיק על שם הצדיקים, וכשיש צדיקים בעולם המעוררים אותו כמעשיהם הטובים המאמצים כחו מתגבר כי עושים בו חיל וממשיכים אליו האור והשפע ממקור הכל, ואז מריק בלויה שלו והוא סובל כל העולם סוד מלכות בית דוד, ואם חס ושלום מתחלש בהתעוררות התחתונים כפי מעשיהם הרעים בסוד צור ילדך תשי וגו', לא יוכל להתקיים העולם ואז הוא עת רעה, ואחר שבמעשי הצדיקים מתגבר ונקרא צדיק על שםם אפילו אין בעולם אלא צדיק אחד מעמיד העולם, הרי הוא דוגמת צדיק של מעלה וצדיק של מעלה מקיים וסובל העולם בעזר צדיק של מטה, כשהוא עובד עבודתו כראוי:

יתבאר אם כן ממה שכתבנו בפרק זה, כי העבודות צורך גבוה לא צורך הדיוט בלבד, ובם מתפאר הכבוד בתפארת עוזו, וכל זה בהתעוררות התחתונים בכשרון מעשים, ולפי שהדבר כן צריך שתהיה העבודה באין הפסק, כי בסבת העבודה וכשרון המעשים יתיחד השם בכבודו, וזה סבת הברכה והשפע ולפי שאין לייחוד סוף וקץ כן אין להפסיק בעבודה וכשרון המעשים הגורמים הייחוד, ולפי שזה כן והיה תלמוד תורה שקול כנגד כל המצות והוא הגורם הגדול בייחוד, כי העוסק בתורה עוסק בשם יי' ממש כמו שיתבאר עוד בפרק כ"ד מהחלק השלישי מזה הספר בסייעתא דשמיא, לזה אמר השם הנכבד ליהושע לא ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו יומם ולילה וכתוב דרשו יי' ועוזו בקשו פניו תמיד:

(המשך אי"ה בגליון הבא)